

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni dyrektywy Rady 2000/78/WE należy dokonywać w ten sposób, że ustanowiony w niej zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek wyklucza utrzymanie przez przepisy krajowe w mocy zawartego między przewoźnikiem lotniczym a organizacją zawodową zrzeszającą pilotów tego przewoźnika porozumienia zbiorowego, które przewiduje obowiązkowe odejście z pracy po ukończeniu 60 roku życia, jeśli celem zawartego w tym porozumieniu postanowienia, które obowiązywało również przed wejściem w życie ww. dyrektywy Rady oraz transponujących go do krajowego porządku przepisów, jest ochrona bezpieczeństwa lotów na podstawie przyjętego ogólnego założenia o obniżaniu się sprawności wraz z wiekiem; nie przewidziano przy tym konkretnej oceny sprawności pojedynczego pilota, lecz pilot ten może na swój wniosek kontynuować zatrudnienie, co musi być corocznie zatwierdzone przez komitet składający się z przedstawicieli pracodawców i pracowników?

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-228/09 United States Polo Association przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Textiles CMG, SA, wniesione w dniu 24 czerwca 2011 r. przez United States Polo Association

(Sprawa C-327/11 P)

(2011/C 311/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: United States Polo Association (przedstawiciele: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin, T. Melchert, Rechtsanwalt, i I. Rohr, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-228/09;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej R 08861/2008-4;
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie;
- oraz w razie wstąpienia Textiles CMG, S.A. do postępowania w charakterze interwenienta obciążenie jej własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu dotknięty jest błędami dotyczącymi wykładni i stosowania art. 8 ust. 1

lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009) w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (1).

Ze względu na tę błędną wykładnię i błędne stosowanie Sąd mylnie doszedł do wniosku, że Izba Odwoławcza poprawnie stwierdziła, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku znaków towarowych **U.S. POLO ASSN.** (zaskarżone zgłoszenie) i **POLO-POLO** (wcześniejszy znak towarowy).

Sąd nie przeprowadził poprawnej i pełnej całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i nie wziął w wystarczającym zakresie pod uwagę zasad wynikających z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w tym względzie lub błędnie je zastosował.

Główne argumenty wnoszącego odwołanie w odniesieniu do uchybień w ustaleniach Sądu można podsumować następująco:

- 1) Sąd błędnie zastosował zasady określone w wyroku z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie C-120/04 Medion, Zb.Orz. s. I-8551, w odniesieniu do ewentualnej niezależnej pozycji odróżniającej jednego elementu w złożonym oznaczeniu pomimo braku dominacji w całościowym wrażeniu.

Sąd najpierw — poprawnie — zaprzeczył, by słowo „POLO” dominowało w późniejszym znaku towarowym, ale następnie — mylnie — uznał rzekomą niezależną funkcję odróżniającą elementu „POLO” na podstawie okoliczności, że pozostałe elementy „U.S.” i „ASSN.” są krótkimi inicjałami i skrótami oraz na podstawie założonego braku znaczenia i rzekomego niewystarczającego stopnia charakteru odróżniającego. To wskazuje na mylne rozumienie wymogu niezależnej funkcji odróżniającej jednego elementu w złożonym oznaczeniu.

Rozstrzygnięcie w sprawie Medion nie może w żaden sposób być interpretowane jako ustanowienie ogólnej zasady, zgodnie z którą należy uznawać, że jakkolwiek element o zwykłym charakterze odróżniającym wspólny dla dwóch znaków towarach zajmuje niezależną pozycję odróżniającą w złożonym znaku towarowym. Sąd nie wziął pod uwagę, że zgodnie z wyrokiem w sprawie Medion istnieje relacja zasada — wyjątek, przy czym zazwyczaj przeciętny konsument postrzega znak towarowy jako całość z możliwością, że całościowe wrażenie może być zdominowane przez jeden lub więcej składników złożonego oznaczenia, a wyjątek dotyczy tego, że jeśli element nie dominuje w całościowym wrażeniu, może tylko w wyjątkowych przypadkach poza zwykłym przypadkiem zajmować niezależną pozycję odróżniającą. Sąd nie przedstawił żadnego uzasadnienia występowania tego wyjątkowego przypadku.

- 2) Sąd przypisał wyłączną i decydującą wartość okoliczności, że dwa kolidujące ze sobą oznaczenia mają wspólny element „POLO”, nie stosując poprawnie zasad całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wynikających w szczególności z wyroku z dnia 11 listopada 1997 r. w sprawie C-251/95 SABEL, Rec s. I-6191.

Sąd pominął zasadę, zgodnie z którą odbiorcy postrzegają znak towarowy jako całość i nie analizują jego różnych szczegółów, lecz w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego wziął tylko pod uwagę jeden element i porównał go z późniejszym znakiem towarowym.

W szczególności nie wziął pod uwagę w pełni okoliczności niniejszej sprawy, pomijając różnice pomiędzy kolidującymi ze sobą oznaczeniami, zwłaszcza uderzające podwojenie elementu „POLO” we wcześniejszym znaku towarowym. Pojedynczy element „POLO” ani nie dominuje we wcześniejszym znaku towarowym „POLO-POLO”, ani nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej w złożonym oznaczeniu i Sąd nawet nie założył istnienia takiej funkcji w tym względzie.

Ponadto wcześniejszy znak towarowy „POLO-POLO” rozpatrywany w całości nie ma żadnego znaczenia w żadnym języku wspólnotowym. Z tego względu nie można przeprowadzić porównania na płaszczyźnie pojęciowej.

- 3) Sąd nie wziął pod uwagę zasady, zgodnie z którą tylko wtedy, gdy wszystkie pozostałe składniki znaku towarowego są bez znaczenia, ocena podobieństwa może zależeć wyłącznie od jednego składnika.
- 4) Argumentacja Sądu jest wewnętrznie sprzeczna i niespójna w następujących kwestiach:

Sąd z jednej strony stwierdził, że elementy „U.S” i „ASSN.” nie mają jako takie znaczenia. Z drugiej strony wskazał, że „U.S” byłyby postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako odniesienie do pochodzenia geograficznego. Ponadto, nawet przy założeniu, że niektórzy konsumenci mogliby nie zrozumieć skrótu „ASSN.”, konsumenci nie mieliby powodu, aby przeoczyć ten element lub go niedosłyszeć, lecz — zgodnie z zasadami określonymi w wyroku z dnia 23 października 2002 r. w sprawie T-6/01 w sprawie Matratzen Concord przeciwko OHIM — Hukla Germany MATRAZEN (MATRATZEN), Rec. s. II-4335 — tym bardziej postrzegaliby go jako element odróżniający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 8 lipca 2011 r. — Alexandra Schulz przeciwko Technische Werke Schussenthal GmbH und Co. KG

(Sprawa C-359/11)

(2011/C 311/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexandra Schulz

Strona pozwana: Technische Werke Schussenthal GmbH und Co. KG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy nr 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę nr 98/30/WE ⁽¹⁾ w związku z jej załącznikiem A lit. b) oraz/lub c) należy interpretować w taki sposób, iż uregulowania prawa krajowego dotyczące zmian cenowych w umowach na dostawy gazu ziemnego zawartych z odbiorcami będącymi gospodarstwami domowymi, którzy zaopatrywani są w ramach ogólnego obowiązku dostawy gazu (odbiorcy taryfowi), spełnia wymogi niezbędnego stopnia przejrzystości, jeśli nie wskazują one przyczyn, warunków i zakresu zmiany ceny, ale zagwarantowane jest, że przedsiębiorstwo dostaw gazu poinformuje swoich odbiorców z góry w odpowiednim terminie o każdej podwyżce ceny i że odbiorcy ci mają prawo do rozwiązania umowy, jeżeli nie zamierzają zaakceptować podanych im do wiadomości zmienionych warunków?

⁽¹⁾ Dz.U. L 176, s. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 20 lipca 2011 r. — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG przeciwko Kreis Düren

(Sprawa C-386/11)

(2011/C 311/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG

Strona pozwana: Kreis Düren

pozostali uczestnicy: Stadt Düren

Pytanie prejudycjalne

Czy pod pojęciem „zamówienia publicznego” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾ należy rozumieć także umowę między dwiema jednostkami samorządu terytorialnego, na podstawie której jedna jednostka przenosi na rzecz drugiej ściśle ograniczoną kompetencję w zamian za zwrot kosztów, w szczególności w przypadku, kiedy stanowiące przedmiot przekazania zadanie nie dotyczy czynności z zakresu wykonywania władzy publicznej jako takiej, lecz czynności pomocniczych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114